

Первий звіт 3 берізня

Дохторь Штраус каже аби я писав шо думаю і помнив усе шо зі мною буде від сьогодні. Я не знаю чому але він вважає шо це важливо аби вони могли бачити чи можна якось використати мене. Я думаю, з мене буде польза бо міс Кінніан каже вони спробують зробити мене умним. Я хочу бути умним. Звуть мене Чярлі Гордон і я роблю в пикарні Доннера де містер Доннер дає мені по одинадцять доларів на тиждень і дає хліба та тістечко, коли я попрошу. Мені тридцять двоє років і в наступному місяці буде мій день народження. Я сказав дохторю Штраусу та професору Няммуру шо я не вмю добре писати, але він сказав, шо це неважно і шоб я писав як я балакаю і як пишу твори у класі міс Кінніан у її школі для недорозвинених дорослих куди я хожу вчитися тричі на тиждень коли маю вільний час. Дохторь Штраус каже шоб я писав усе шо думаю і все шо зі мною бува але голова в мене порожня і сьогодні я вже нічого не напишу... Ваш Чярлі Гордон.

Другий звіт 4 берізня

Я сьогодні мав тест. Думаю я його провалив і думаю тепер вони не захочуть скористатися мною. А сталося те шо я пішов до професора Няммура в його кабінет коли в мене був ланч так бо вони мені сказали і його секретарка повела мене до кімнати де на дверях було написано департамент для психів але за тими дверима була довга зала

й багато малих кімнاتок де я побачив лише стіл та стульці. В одній із тих кімнаток був приємний чоловік я побачив у нього білі карти обляпані чорнилом. Він сказав сідай Чярлі прилаштуйся зручніше й розслабся. Він був у білому пальті як дохторь але думаю він не був дохтором бо не попросив мене роззявити рота й сказати а. У нього були лише оті білі карти. Його звали Берт. Я забув його друге ім'я бо не вмію добре пам'ятати.

Я не знав що він хоче робити і міцно вчепився руками у спинку стульця як я робив лише тоді коли приходив до зубного лікаря. Берт не був зубним лікарем але він знов і знов казав мені щоб я розслабився а це лякало мене бо так завжди кажуть коли щось болітиме.

Отож Берт запитав Чярлі шо ти бачиш на цих картах. Я побачив на них розлите чорнило й дуже злякався хоч я мав у кармані лапку кроля бо коли я був малий то завжди провалював тести у школі й розливав чорнило.

Я сказав Берту шо бачу чорнило яке хтось розлив на білу карту. Берт сказав так і всміхнувся й мені стало добре. Він перевертав усі карти і я сказав йому шо хтось розлив на них чорнило червоне й чорне. Я подумав шо цей тест був легким та коли я підвівся щоб піти геть Берт зупинив мене і сказав мені сядь Чярлі ми ше не закінчили. З цими картами ми маємо ше роботу. Я не пойняв, чоґо він хоче але пригадав як дохторь Штраус сказав аби я робив усе шо він мені скаже навіть якщо я не пойму чоґо він од мене хоче.

Я не дуже добре помню прошо запитував мене Берт але помню він хотів щоб я сказав йому шо я побачив у чорнилі. Я нічоґо не побачив у чорнилі але Берт сказав шо там є картини. Я не побачив ніяких картин. Я справді хотів їх побачити. Я тримав карту під самими своїми очима й набагато далі. Потім подумав шо коли я почеплю на ніс очки то либонь побачу краще я зазвичай дивлюся крізь очки на телевізір але

я сказав собі що можливо крізь них я побачу краще картини в чорнилі. Я начепив очки і сказав дайте мені ще раз подивитися на карту тепер я там щось побачу повірте мені.

Я дивився з усіх сил але так і не побачив там картин бачив лише чорнило. Я сказав Берту що мабуть мені потрібні нові очки. Він щось записав на папері і я злякався що провалив тест. Тож я сказав йому що бачу дуже гарну картинку з гарними заокругленнями на краях але він заперечливо похитав головою отже там було все не так. Я спитав у нього чи інші люди бачать якісь речі в чорнилі й він сказав так вони бачать різні речі в чорнилі. Він сказав мені що чорнило на карті називається чорнилом випробувань.

Берт дуже приємний чоловік і він балакає повільно як міс Кінніан у своєму класі куди я хожу бо там навчають читати недорозвинених дорослих. Він пояснив мені що це шоківий тест. Він сказав що люди бачать картинки в чорнилах. Я сказав покажіть мені де вони їх бачать. Він мені цього не показав, він лише сказав уяви собі що на карті справді щось є. Я сказав йому що уявив там чорнило. Він похитав головою — я знову не вгадав. Він сказав це щось має нагадати мені я повинен прикинутися що воно мені щось нагадує. Я надовго заплющив очі намагаючись шонебудь собі уявити а тоді сказав я уявив собі як чорнило капає на білу карту. Тут його олівець зломився ми підвелися й вийшли.

Я не думаю що витримав цей тест.

Третій звіт 5 берізня

Дохторь Штраус і професорь Нявмур сказали що чорнило на картах нічого не означає. Я сказав їм що то не я розлив на них чорнило і що я не міг нічого побачити в тому чорнилі. Вони сказали що може ще використають мене. Я сказав

дохторю Штраусу шо міс Кінніан ніколи не провадила наді мною тестів, лише навчала мене читати й писати. Він сказав, шо міс Кінніан сказала йому я найкращий учень у школі Бекмана для недорозвинених учнів і найбільше стараюся бо я справді хочу навчитися грамоти хочу навіть більше аніж люди тямовитіші ніж я.

Дохторь Штраус запитав мене як ти потрапив до школи Бекмана Чарлі власними зусиллями. Як ти про неї довідався. Я сказав шо не помню.

Професорь Нявмур запитав мене чому мені захотілося читати й правильно писати. Я сказав йому томушо все життя я хотів бути умним а не тупим і моя мати завжди казала щоб я старався та коли я навіть чогось навчався у школі міс Кінніан я швидко все забував.

Дохторь Штраус написав дещо для мене на аркуші папери а професорь Нявмур побалакав зі мною дуже серйозно. Він сказав ти знаєш Чярлі нам невідомо як цей експеримент працюватиме на людях томушо ми досі застосовували його лише для тварин. Я йому відповів що це саме сказала мені міс Кінніан але я не боюся навіть якщо в мене шось болітиме томушо я дужий і вмію тяжко працювати.

Я хочу стати умним якщо вони дозволять мені. Вони кажуть їм потрібен дозвіл від моєї родини але мій дядько Герман який про мене дбав помер і я нічого не помню про свою родину. Я не бачив своєї матері і свого батька і своєї маленької сестри Норми давно й дуже давно. Можливо мій батько також помер. Дохторь Штраус запитав мене, де вони жили. Я думаю вони жили в Брукліні. Він сказав шо вони їх шукатимуть і можливо знайдуть.

Я сподіваюся мені не доведеться писати багато цих звітів бо вони забирають у мене багато часу і я лягаю спати дуже пізно й дуже стомлений уранці. Джимпі накричав на мене томушо я впустив тацю з булочками які ніс до печі. Вони

стали дуже брудні і йому довелося обтирати їх перш ніж він поставив їх у піч щоб вони там пеклися. Джимпі горлає на мене постійно коли я роблю щось не так але він мене любить бо він мій друг. Уявляю собі як він здивується коли я стану умним.

Четвертий звіт 6 берізня

Сьогодні я мав ще один ідіотський тест на випадок якщо вони зможуть використати мене. Те саме місце але інша маленька тестова кімнатка. Приємна леді яка мене туди привела сказала мені своє ім'я а я запитав у неї як воно пишеться щоб я міг занести його до свого звіту про тематичний аперцептивний тест. Я не знаю перших двох слів але знаю що означає цей тест. Я мушу витримати його бо інакше мої оцінки будуть низькими.

Цей тест здався мені легким, тому що я міг бачити картинки. Проте на цей раз вона не стала допитуватися що я побачив у картинках. Це збило мене з пантелику. Я сказав їй що вчора Берт вимагав аби я сказав що я бачу на чорнилі. Вона сказала це не має значення бо в цьому тесті йдеться про інше. Тепер я повинен розповісти історії про людей на картинках.

Я сказав як я можу розповідати про людей яких я не знаю. Вона сказала а ти прикинься ніби їх знаєш але я сказав їй що це буди брехня. Я більше ніколи не бришу тому що коли я був дитиною я бривав і мене за це лупцювали. У мене в гамані є світлина зі мною Нормою і дядьком Германом який прелаштував мене на роботу до пикарні Доннера а вже потім помер.

Я сказав я можу щось розповісти про тих людей бо я жив із дядьком Германом досить довго але леді не хотіла